

Obrzęd zaręczyn

Po Boskiej Liturgii, gdy kapłan stoi w sanktuarium, przed bramą prowadzącą z przedsionka do świątyni ustawiają się pragnący zawrzeć związek małżeński: mężczyzna z prawej, a kobieta z lewej strony. Na ołtarzu leżą obok siebie dwie obrączki, złota i srebrna, srebrna po prawej, a złota po lewej stronie. Kapłan błogosławi trzykrotnie głowy zaręczających się, wręcza im zapalone świece i wprowadziwszy do świątyni okadza ich w kształcie krzyża, po czym diakon mówi:

Pobłogosław, władcyko.

Kapłan donośnie: Błogosławiony Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Diakon: W pokoju da Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O pokój z wysokości i zbawienie dusz naszych, do Pana módlmy się.

O pokój całego świata, stałość świętych Bożych Kościołów i zjednoczenie wszystkich, do Pana módlmy się.

Za tę świątynię i za tych, którzy z wiarą, pobożnością i bojaźnią Bożą wchodzą do niej, do Pana módlmy się.

Za metropolitę naszego *N.* i za biskupa naszego *N.*, za czcigodne kapłaństwo, w Chrystusie diakonię, za całe duchowieństwo i lud, do Pana módlmy się.

O zachowanie w opiece Bożej naszej ojczyzny, za jej władze i wojsko, do Pana módlmy się.

Za sługę Bożego *N.* i za służebnicę Bożą *N.*, teraz się zaręczających i o ich zbawienie, do Pana módlmy się.

Aby otrzymali potomstwo jako przedłużenie rodu i wszystko potrzebne ku zbawieniu, do Pana módlmy się.

Aby im została udzielona zgoda i doskonała miłość oraz pomoc, do Pana módlmy się.

Aby zostali zachowani w jednomyślności i niezachwianej wierze, do Pana módlmy się.

Aby otrzymali błogosławieństwo w zgodzie i jedności wiary, do Pana módlmy się.

Aby zostali zachowani w nieskalanym życiu i obcowaniu, do Pana módlmy się.

Aby Pan, Bóg nasz, dał im godne małżeństwo i nieskalane łoże, do Pana módlmy się.

O wybawienie nas z wszelkiego utrapienia, gniewu i niebezpieczeństwa, do Pana módlmy się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu

oddajmy.

Chór: Tobie, Panie.

Kapłan: Albowiem przynależy Tobie wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Następnie kapłan odmawia donośnym głosem modlitwę:

Boże wieczny, który rzeczy rozdzielone łączysz w jedno i nakładasz im nierozzerwalny związek miłości, który pobłogosławiłeś Izaaka i Rebekę oraz uczyniłeś ich dziedzicami Twojej obietnicy, sam również pobłogosławił i te sługi Twoje *N.* i *N.*, prowadząc ich w pełnieniu wszelkich dobrych czynów. Albowiem jesteś Bogiem miłosiernym i Miłującym człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Diakon: Skłońcie wasze głowy przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan odmawia modlitwę:

Panie Boże nasz, który spośród narodów poślubiłeś Kościół, czystą Oblubienicę, pobłogosławił i te zaręczyny oraz zjednocz i zachowaj te swoje sługi w pokoju i jedności. Albowiem Tobie przynależy wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Następnie kapłan bierze obrączki i podaje najpierw złotą mężczyźnie, a potem srebrną kobiecie i mówi do mężczyzny:

Zaręczany jest sługa Boży *N.* ze służebnicą Bożą *N.*, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen.

Następnie mówi do kobiety:

Zaręczana jest służebnica Boża *N.* ze sługą Bożym *N.*, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen.

Kapłan mówi to trzykrotnie, czyniąc obrączką znak krzyża nad ich głowami, a następnie nakłada je na ich prawice. Świadek natomiast zamienia zaręczonym obrączki. Kapłan odmawia modlitwę:

Do Pana módlmy się.

Panie Boże nasz, który towarzyszyłeś słudze patriarchy Abrahama w Mezopotamii, posłanemu w celu znalezienia żony dla jego pana Izaaka i poprzez posługę noszenia wody wskazałeś mu, żeby się zaręczył z Rebeką, sam pobłogosławił zaręczyny sług Twoich *N.* i *N.*, umocnij wypowiedziane przez nich słowo i umocnij ich w Twojej świętej jedności. Ty bowiem na początku stworzyłeś mężczyznę i kobietę, i z Twojej woli żona łączy się z mężem jako pomoc, i ku przedłużeniu rodzaju ludzkiego. Sam przeto, Panie Boże nasz, który dałeś prawdę Twemu dziedzictwu i Twoją obietnicę sługom Twoim, ojcom naszym, wybranym Twoim z pokolenia na pokolenie, wejrzyj na sługę Twego

N. i na służebnicę Twoją *N.*, i umocnij ich zaręczyny w wierze, jednomyślności, prawdzie i miłości. Ty bowiem, Panie, nakazałeś dać pierścień i pierścieniem umacniać wszystkie umowy. Poprzez pierścień dana została Józefowi władza w Egipcie, poprzez pierścień uczczony został Daniel w kraju babilońskim, poprzez pierścień objawiła się prawda Tamary, poprzez pierścień Ojciec nasz niebieski okazał szczodropliwość swemu synowi. Powiedział bowiem: „Włóżcie pierścień na jego prawicę, zabijcie cielca tuczonego i jedząc radujcie się”. Ta sama Twoja prawica, Panie, przeprowadziła Mojżesza w Morzu Czerwonym, a poprzez prawdziwe Twoje słowo niebo zostało uczynione i ziemia założona. Także prawica Twoich sług błogosławiona jest przez Twoje potężne słowo i Twoją rękę z wysoka. Sam przeto, Panie, pobłogosław to założenie obrączek błogosławieństwem z niebios, a Twój anioł niech kroczy przed nimi przez wszystkie dni ich życia. Albowiem Ty błogosławisz i uświęcasz wszystko, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Diakon mówi ektenię:

Zmiłuj się nad nami, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego, prosimy Cię, wysłuchaj i zmiłuj się.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy)

Jeszcze módlmy się za sługi Boże *N.* i *N.*, którzy zaręczyli się ze sobą.

Jeszcze módlmy się za wszystkich braci naszych i za wszystkich chrześcijan.

Kapłan: Albowiem Bogiem miłosiernym jesteś i Miłującym człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Następuje rozesłanie.